

MĚCHENICKÝ ČTVRTLETNÍK

č. 1

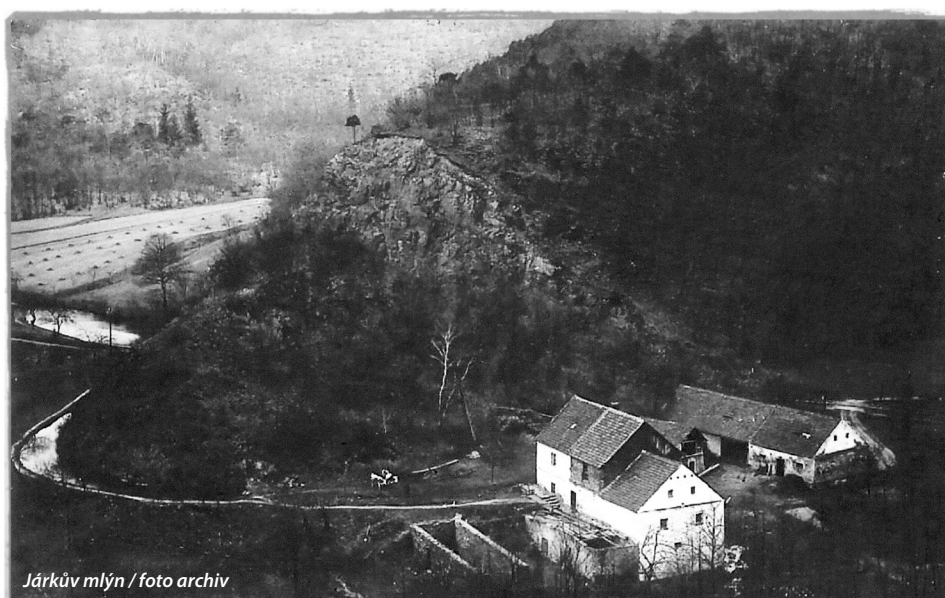
ZDARMA / ROČNÍK DRUHÝ

Malé dějiny Měchenic (4)

Pamětní kniha městyse Davle uvádí také celou řadu měchenických událostí z dvacátých a třicátých let minulého století. Například v prosinci roku 1923 „Elektrárenský komitét“ zahájil práce na elektrifikaci Měchenic a čtyři roky na to vystavěli elektrikáři železný transformátor související s pokračující elektrifikací. V prosinci 1927 se „rozsvítilo“ v Davli, v osadě Měchenice; ve Sloupu a Račanech však „rozsvíceno“ být nemohlo „ježto byla podána řada protestů proti postavení a zřízení konsol jednak na určitých domech, jednak i na pozemcích“ (str. 96). Také se pilně stavělo: 1923 postavili betonovou lávku v Luhu přes Bojovský potok – „která všeobecně se líbila a účelu svému dobře vyhovovala“ (str. 86). Roku 1926 „upraveno bylo potočiště potoka Bojovského, upravena byla také cesta kolem nově vystavěných domků v této části měchenické osady“. Pokračovala výstavba silnice z Měchenic do Sloupu. Mnoho občanů darovalo části pozemků na výstavbu této komunikace – stavěl ji v režii obce podnikatel František Jirsák. O zdraví občanů pečoval pan MUDr. Josef Tišnovský – nejen pro Měchenické, ale také pro občany Davle, Sloupu, Kiliána, Hvozdnice, Trnové, Klinec, Bojova a Oleška. Děti z osady Měchenice chodily do davelské školy.

Rok 1927 byl ve znamení velkého stavebního ruchu, Měchenice se staly oblíbeným výletním místem i rekreačním sídlem Pražanů. Téhož roku – v srpnu – založili v Měchenicích fotbalový klub pod názvem AFK (Atletický fotbalový klub). Jeho prvními funkcionáři byli Ant. Klouda, Ant. Mlejnský, Lad. Trnka, Jar. Chlubsa, Fr. Mlejnský, Fr. Dubánek, Jos. Kůrka, Oldřich Jirotko, Václav Trnka, Ant. Pecka a Arnošt Drozd.

V roce 1928 postavil pan Václav Bartůněk v Měchenicích parní pekárnu (přestal, pro podnikatelské zaneprázdnění, vykonávat funkci obecního tajemníka v Davli). Téhož

Járkův mlýn / foto archiv

Járkův mlýn dnes / foto archiv

V mapě katastru Trnová je stavení na fotografii, pořízené kolem roku 1920, popsáno jako Stehlíkovský mlýn. Pamětníci o něm mluví jako o Járkově mlýně, a ti o něco mladší, kteří si sem chodívali hrát, jej nazývali „spálený mlýn“, protože střechu rozebrali „jézédáci“ a zbyly jen holé zdi – jako po požáru. Některé chaty osady nazývané „kniha“ stojí přímo na základech budovy mlýna.

Mlýn je zmiňován již v berním soupisu poddaných z roku 1654. Podle zápisu v pozemkové knize z roku 1845 přechází vlastnické právo k mlýnu, pastvinám, loukám a lesu z Václava Masojídka na (zřejmě syna) Jana. Majetek je po následujících šedesát let v držení jejich rodiny. Teprve v roce 1911 přechází, podle tržní smlouvy ze Zbraslavi, vlastnické právo na Josefa Járku. Posledním majitelem je Alois Járka (bydlel v domku vedle davelské školy), kterému majetek po roce 1948 zabavili komunisté. Od té doby mlýn chátrá. V roce 1961 kupuje budovu i s pozemky n.p. Mír – novinářské závody a staví zde chaty. Materiál z rozebrané budovy mlýna byl použit na stavbu základů montovaných chat, pro členy závodního ROH, odtud název „na knize“. Po roce 1989 byl majetek vrácen dědici pana Aloise Járky.

Dnes je jediným nerozebraným pozůstatkem část základů bývalé hospodářské budovy nacházející se v blízkosti původní příjezdové cesty, která v tomto místě přecházela železniční trať. Dochované zbytky základů využívají chataři jako sklepy. Strouha původního mlýnského náhonu, která vedla po úpatí zalesněné skály, byla při výstavbě chat zasypana a nyní je využívána na zahrádky.

roku byla v říjnu kolaudována dokončená silnice do Sloupu. Výstavba stála 107 868 Kč. (To byly tehdy ceny!) Davelští povolili hostinskou činnost p. Jaroslavu Škrabákovi. Téhož roku získaly finanční podporu od davelského zastupitelstva dvě významné organizace v Měchenicích – Fotbalový klub a Okrašlovací spolek.

Občané osady Měchenice byli dál aktivní i v davelských institucích. Do davelské místní školní rady byl v r.1929 zvolen jako náhradník statkář pan R. Palivec a v r. 1931 do davelského zastupitelstva byl za Měchenické zvolen pan Josef Trnka (za republikánskou stranu).

V roce 1930 byla v Měchenicích zahájena stavba vodovodu – zřídila se studna na pozemku Františka Klímy v Luhu. V tom roce bylo v Měchenicích už 111 domů s 310 obyvateli (140 mužů a 170 žen). Vodovod byl pak v Měchenicích postaven v r. 1931, kdy již na toto zařízení byly připojeny další vily.

Firma Josefa Chmelíka zajišťovala provoz vodovodu. Vodovod byl postaven díky tzv. Vodárenské komisi s tím, že davelská záložna poskytla úvěr 250 tisíc Kč na úhradu výloh spojených s výstavbou vodovodu.

Doba a situace si vyžádaly i existenci Hasičského sboru: předsedou tehdy byl Josef Novák, jednatelem A. Drozd (později pak Jindřich Landovský), pokladníkem Jan Trnka. „Stříkačku mají Měcheničtí svou vlastní v nové pěkné zbrojnici umístěnou a rovněž zmotorizovanou. Velitelem je Jan Melmuk“, píše se v Davelské kronice. Podle jiných pramenů byl „Dobrovolný sbor hasičů“ v Měchenicích založen o rok dříve, v r. 1930. V Měchenicích působí již Okrašlovací spolek (o spolku se psalo ve čtvrtletníku č. 3).

V roce 1931 bylo v Měchenicích postaveno dalších 9 domů. Hostinskou a výčepnickou koncesi získala paní Marie Bartůňková, panu Rudolfovi Trnkovi byla udělena koncese

elektrotechnická. Bylo rozhodnuto o výstavbě vodovodu.

Pan Ladislav Trnka navrhl v roce 1932 založení měchenického hokejového klubu. V Davli byla otevřena měšťanská škola, kterou navštěvovali i někteří měcheničtí studenti. Spojení Měchenic do Prahy tehdy zajišťovala vlaková doprava a řada státních i soukromých autodopravců. Některé linky vedly až do Štěchovic.

Davelští udělili koncesi na prodej a výčep vína panu B. Kohoutovi. V Měchenicích pokračoval stavební boom: byly postaveny další 4 domy, 2 domy však ubyly – a to díky postavení zďmadla ve Vraném. Majitelé zatopených domů byli řádně odškodněni.

Rok 1932 byl významný i pro kulturní činnost občanů: v listopadu pan Hrubeš založil při hasičském sboru „divadelní kroužek“ (o ochotnickém divadle v Měchenicích napíšeme v příštím vydání). Max Fischel

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, předně mi dovoluji Vám popřát všechno nejlepší v novém roce. Dnešní slovo se bude řídit zásadou: opakování, matka moudrosti. V jednom z minulých čísel jsem Vám popisovala problé-

my a vícenálady, které jsou obci působeny tím, že někteří z nás nevidí rozdíl v pojmech velkoobjemový, nebezpečný a stavební odpad. Nevědí, že na svoz oblečení máme speciální dny, kdy toto je odváženo do Diakonie Broumov za účelem dalšího využití ošacení, ať už dalším nošením či jeho zpracováním. Chápu, že se stane, že někdo nechte obecní webové stránky, nechte lístečky, které jsou mu k této příležitosti házeny do schránky a nechte ani sms zprávy, které jsou rozepisovány přihlášeným do systému, či se vůbec do systému nepřihlásil a tudíž se v rozdílech mezi jednotlivými druhy odpadu neorientuje. Dokáží to pochopit u druhů odpadu, které nelikvidujeme příliš často. Co mě ale při mé povánoční procházce Měchenicemi zarazilo je, že se najdou i tací, kteří neznají rozdíl mezi sklem, papírem a komunálním odpadem. Ve 21. století, kdy téměř ve všech školách, kancelářích a jiných pracovištích máme koše na tříděný odpad, kdy většina rodin třídí odpad tak, aby co nejvíce ušetřila nejen svou peněženku, ale i životní prostředí, existují, bohužel, i v naší obci jedinci, kteří se domnívají, že plechový pětilitrový soudek od piva je vyroben z papíru či skla. Jsou mezi námi i tací, kteří aby ušetřili 55 Kč za vývoz popelnice či za černý pytel, hodí svůj

domácí pytel s odpady vedle kontejneru na sklo či ještě hůře, přímo do kontejneru na papír. Chápu, že ušetřit nějakou tu korunu se mu může zdát příjemné, tento jedinec může mít pocit, že převezl systém, že nad námi, tam na úřadě, zvítězil. On přece nebude platit popelnici, nebude si platit kontejner na stavební materiál či staré vybavení domácnosti, když všechen odpad může hodit do kontejneru na papír. Co si ale také neuvědomuje je, že tím ve finále okrádá sám sebe. Za každý správně vytríděný kontejner dostává totiž obec peníze. Tyto peníze může poté použít na financování nějaké veřejně prospěšné věci, jako je třeba semafor, nové koše, lavičky, prostě na cokoli, co zlepší život nás všech. V našem případě se však obsah kontejneru na tříděný odpad jedním vyhozeným odpadem z odpadkového koše jedné domácnosti znehodnotí a obec nejenže nedostane žádné peníze, ale zaplatí za vývoz kontejneru na tříděný odpad jako by to byl odpad komunální. Peníze na zaplacení vývozu tohoto kontejneru je třeba někde vzít a tím se vracíme o pár řádek výše. Lidé, kteří znehodnocují tříděný odpad a mají onen opojný pocit, že ušetřili 55 Kč, ale ve skutečnosti za odvoz tohoto odpadu zaplatí mnohem více. Obec totiž nehospodaří s penězi mými či s penězi jiných lidí tam z úřadu, obec hospodaří s penězi nás všech, které odevzdáváme pravidelně státu na daních. Je tedy více než pravděpodobné, že ten, kdo znehodnotí tříděný odpad odpadem komunálním, zaplatí vývoz kontejneru svými daněmi, a také daněmi ostatních občanů, či v případě, že nepracuje, dostane menší sociální dávky, nebo bude zkrácen tím, že se nebude moci provést nějaká akce, která by byla v zájmu i tohoto jedince. Ano, to co jsem napsala, je hodně nad-

sazené, ale vše souvisí se vším. Výše uvedené je i odpovědí na často kladenou otázku, proč do obce nevrátíme žluté kontejnery na plast. Bohužel, dokud mezi námi budou tací, kteří se chovají nezodpovědně vůči obci, ve které žijí, nebudeme moci žluté kontejnery do obce vrátit.

Druhým dnešním tématem, které krátce rozvedu, je výsledek ankety, kterou jsme uveřejnili v minulém čísle. Zatím převažuje názor – rozmístit kontejnery a pytlíky na psí exkrementy po obci. Otázka, zda tyto koše budou v případě pořízení využívány, však zůstává nezodpovězena. Dnes máme po obci rozmístěné koše na drobný odpad. Například jeden z košů je umístěn na autobusové zastávce a druhý u budovy obecního úřadu. Ale půjdete-li někdy v úseku zastávka – úřad, naskytne se Vám obrázek toho, jak jsou tyto koše využívány. Opět se totiž najdou jedinci, pro které je obal od cigaret či sladkosti tak těžký, že jej neunesou ani oněch pár desítek metrů. U košů na psí exkrementy se pak obávám toho, že osoba, která nyní nechá psa, aby vykonal potřebu na chodníku a zcela bez zájmu výtvar svého psa nechá ležet tam, kam padl, se bude stejným způsobem chovat i v případě, že bude mít k dispozici koše a pytlíky na úklid po svém psu. Nicméně, alespoň o testovací řešení se pokusíme a dáme šanci všem pejskařům dokázat, že jsou moderními lidmi, kteří nežijí a ne nutí ani ostatní, žít mezi psími exkrementy.

Co se druhé části ankety týče, přiklání se většina z Vás, kteří se naší anketou zúčastnili, k variantě přejmenování ulic Na Vyhliďce. Při této příležitosti mi dovoluji Vás poprosit, aby ti, kterých se přejmenování ulic týká a anketní lístek ještě nevyplnili, neváhali vhodit jej do schránky na OÚ či odpovědět krátkým e-mailem na adresu ctvrtletnik@gmail.com.

Abych dnešní slovo příliš neprodlužovala, zmíním se v rychlosti o stavu těch projektů, o nichž jsem Vás již v minulosti několikrát informovala. Na semaforu u Fregatty se nám podařilo získat kladná vyjádření příslušných orgánů, takže pokud nedojde k nějaké změně či jiným komplikacím, mohla by „stavba“ započít ještě na podzim tohoto roku.

Na stávající rok je plánováno i dokončení oprav budovy pod OÚ, kdy první předpokládaný termín dokončení je podzim letošního roku.

Jakmile se zlepší počasí, budeme se zabývat bezpečnou cestou po Sloupecké – kolem pana Marka dolů.

Projekt kanalizace je ve stadiu studie vhodnosti typu kanalizace a nákladů na její

pořízení. Současně byla započata jednání s našimi kolegy z Davle, kterým bude k projednání předložena hotová studie tak, aby mohli kvalifikovaně rozhodnout o případném připojení Měchenic na davelskou ČOV.

Na závěr Vám už jen popřeji příjemný odpočinek při čtení našeho čtvrtletníku.

Kateřina Gavlasová

MASOPUST v Měchenicích – bejvávalo

„Veselý svátek bláznů, jakýsi nevázaný průvod bez přesné osnovy, nakonec ustoupil mnohem lépe organizované a promyšlenější zábavě masopustní“ praví se v knize J. Heerse Svátky bláznů a karnevaly (ARGO, 2006, str. 214). Masopust se stal světskou záležitostí – oproti tancům mladých kleriků v kněžišti – a vznikl karneval (koncem 15. a v 16. století). Ovšem počátky masopustu spadají do období předkřesťanského kultu zimního slunovratu. Základ mají již v řeckých kronikách, na které navázaly římské svátky saturnálií. Saturnálie začínaly 17. prosince a trvaly pět dní. Tehdy panovalo bujné veselí doprovázené velkými hodokvasy. V těch dnech se stíraly rozdíly mezi bohatými a chudými, mezi svobodnými a otroky. Ve středověku, jak uvedeno, svátky bláznů a veselí mladých kleriků, populární zábavy, navázaly na antické slavnosti.

Masopust začíná 7. ledna, po Třech králích, vrcholí o masopustním pondělí a o „tučném úterý“. Ale předchází mu už také „tučný čtvrtek“ – v den před masopustní nedělí. Člověk má ten den hodně jíst a pít, aby byl celý rok při síle. Po bohatém obědě se šlo do hospody k muzice, tancovalo se i na návsi. Vyvrcholením masopustu bylo úterý – toho dne procházely vesničky průvody mášek, hrávala se masopustní divadelní představení. V průvodu

lu konce tanečních a hudebních veselí na 40 dnů. O půlnoci zábava skončila a pak – ve středu – začal předvelikonoční půst.

Doba masopustu bývala tradiční oslavou hojnosti před postním časem předjaří. Letos připadlo „tučné úterý“ a datum masopustního průvodu mášek na 21. února, a protože to byl pracovní den, slavil se většinou v sobotu, 18. února.

Poslední období několikaletých masopustních průvodů mášek v Měchenicích začalo v r. 1979. Jako mnoho kulturních událostí se i myšlenka masopustního průvodu

rif osady, pan Bóda Černý. V průvodu byla i řada dětí, veselících se s dospělými, kterým dnes může být tak 35 let. Průvod vyšel od statku Breburdů, pak se kolem domu Císařů obrátil k novému sídlišti a po „krátkých“ schodech prošel kolem Smíšků do údolí a na nádraží, kde právě zastavil vlak. Rozjaření účastníci průvodu tedy prošli vlakem a sazemi pomazali cestující, kterým to kupodivu ani moc nevadilo. V podvečer se průvod či stateční přeživší dostavili do hospody. Oslava pokračovala do pozdních hodin – pak nastal konec.

Chodilo se dům od domu (jen některé domy se nenavštívily, vědělo se, že by mas-

Masopust v Měchenicích v roce 1979 / foto archiv

máškar byli žebráci, cikáni, četníci; hlavní postavou býval šašek s bičem na odhánění nemaskovaných přihlížejících. Jinde byl ústřední postavou medvěd s medvěďárem. Mladé paní tancující s medvědem byl slíben přírůstek do rodiny. Jiné masky parodovaly sousedy, starostu, mocné tohoto světa. Masopust (nazývaný na Moravě fašank či fašinek) býval také zakončen tradičním „pochováním basy“ – jako symbo-

a zábavy zrodila v hospodě U Čadilů; hlavními organizátory byli pánové Čadil (zvaný Borek), Janda, Kaňka a vedení MNV. Pozvána byla žesťová kapela z Vraného n. Vltavou. Na organizaci a pořádek průvodu dohlíželi dle svých možností drábové a ponocný. Zvířecí část průvodu tvořil medvěd (pan Boháček) a kráva (přední část pan Kaňka, zadní pan Marčan). Na závěr průvodu byl medvěd zastřelen panem Mlejnským, což vzal vážně syn pana Boháčka, Petr, a zoufale se rozplakal. Máškary tvořili hrabě a hraběnka, kráva, vojáci, kněží, mniši, baba s nůsí, vodník, cikánka a řada dalších mášek. V průvodu byli i tzv. výběřčí – vybírali peníze od kolemjdoucích. (V roce 1983 byl do průvodu mášek včleněn i kočár s koňmi). Do průvodu se zapojila až padesátka spoluobčanů, mezi nimi i chataři z osady Údolí stínů. Ti často tvořili i jádro veselí. Patřil k nim i še-

ky nebyly přijaty s radostí). Příznivci legrace vycházeli z domů a nabízelí maskám – no co už? – skleničku něčeho tvrdšího! A tak odpadávali ti, co tento nápor nevydrželi.

Hodnocení masopustního průvodu se provádělo týdně – vždyť bylo co hodnotit!

V roce 1985 se konal poslední masopustní průvod v Měchenicích. Z původní recese se stala událost, přisvojovaná si a hodnocená organizacemi tzv. Národní fronty. Stala se z toho oficialita a to se iniciátorům masopustu už přestalo líbit. A tak byl konec oslav masopustu v Měchenicích.

Někteří měcheničtí mladí lidé se později účastnili průvodu mášek v Davli či ve Štěchovicích a děje se tomu i dodnes. Škoda, v Měchenicích iniciátoři typu pana Čadila a mnoha dalších už asi nejsou...

(Převzato z vypravování pánů Kaňky a Lenharta).

Radost fotbalistek Měchenic

Měchenický ženský fotbal znovu ožil, navázal na tradici šedesátých let minulého století. Kapitánku ženského fotbalového mužstva, paní Lucii Kotrbovou, inspirovala paní Renata Humpová, jakož i Tamara

uspořádaly turnaj za účasti 7 družstev. Umístily jsme se na čtvrtém místě. Vyhrála ligová mužstva, SK Libušín a na druhém místě Dáblice. (Družstva hrála ve složení 5 hráček plus brankářka). Nebo v listopadu

Ženské fotbalové družstvo v 70. letech / foto archiv

Demišová, Iva Běhavá, Líba Čížková, Lucie Hrušková a další, aby se znovu – v říjnu 2010 sešlo několik žen a dívek a pustilo se do fotbalu. Nejprve skupinku trénovali pan Jiří Hruška a paní Lucie Hrušková, později na trenérský post přišel pan Antonín Kopřiva a pan Tomáš Kopřiva (z Davle). O tom všem jsem si povídal s kapitánkou paní Lucií Kotrbovou.

Kolik hráček se dnes schází na trénincích a v soutěžích?

Nejprve nás bylo jen 7, když jsme 6. 12. 2010 začaly trénovat v hale v Davli. Nyní je nás už celkem 11. Jsou to hráčky: Lucie Kotrbová (kapitánka), Martina Fialová (zástupkyně kapitánky), Patricie Gacková, Monika Hašková, Lucie Hrušková ml., Kateřina Humpová, Barbora Kopřivová, Nikola Součková, Monika Stojkovová, Radka Svobodová a brankářka Denisa Štědrá.

Šest nás je z Měchenic, ostatní jsou Davle, Petrovic a ze Zvole. Jsme věkově rozdílné – v mužstvu jsou hráčky od 14 do 37 let.

Trénujeme v neděli (v hale v Davli) a také ve středu a v pátek s fotbalisty z Měchenic. „Kluci“ nás toho hodně naučí a jsou bezvadní.

Jaké soutěže hrajete?

Kdepak, oficiální a registrované soutěže nehrajeme, na to nejsou peníze ani dostatečný počet hráček. Hrajeme fotbal pro naše potěšení, pro radost z pohybu a ze hry.

Ale obsazujeme i turnaje a nejsme v nich poslední. Na sv. Václava 28. září 2011 jsme

Fotbalistky dnes / foto archiv

loňského roku jsme se zúčastnily mezinárodního halového turnaje (v mužstvu hrálo 5 fotbalistek) a ze šesti mužstev jsme skončily opět na čtvrtém místě. Hrálo se v Praze, Ruzyni. Samozřejmě nemůžeme výkonnostně soutěžit s ligovými mužstvy.

Jak je to s návštěvou diváků?

Na našich utkáních máme vždy dost diváků, chodí nejen členové našich rodin, hráči A a B mužstva mužů Měchenic, ale i řada dalších příznivců fotbalu. Je to krásné, když nás – amatérky – přijdou povzbudit. Hrajeme v sezóně jednou až dvakrát do měsíce. Také jiné než výše zmíněné turnaje – třeba v Buši, nebo jsme hrály s ligovým Libušínem, v Petrovicích a jinde.

Vstupné je dobrovolné, pomáhá nám ale sponžou trochu hradit výdaje. Finančně nám pomáhají sponzoři, například na ceny na turnajích. O loňských vánocích jsme dostaly od obce pod stromček finanční pomoc a mohly jsme si koupit lékárničku a jiné potřebné věci. Je to dobrý pocit, když nám fandí i starostka obce.

Tím se dostáváme k financím, máte velké starosti?

My si hradíme poplatek za užívání haly v Davli, dále hráčky přispívají ze svého do společné pokladny 100 korun ročně. Například na dovybavení dresů, které máme od fotbalistů – musíme si dokoupit jejich součást. Peníze, jak jsem se již zmínila, potřebujeme také na kopačky – ty si platíme my hráčky ze svého. Velmi nás těší, když získáváme dary od lidí. Liga je nám zatím vzdálená.

Jaké máte, kapitánko, přání do dalších let?

Přeji si, aby nás fotbal stále těšil, nejen hraní zápasů, ale také trénování. Když se tohle povede, tak budeme mít úspěch ve hře a to znamená, že se k nám budou přihlašovat i další děvčata a tak možná jednou vstoupíme do ligové soutěže. Vstoupíme do Sokola a budeme tak pojištěné – což je důležité.

Co Vás těší?

Těší mě podpora měchenických lidí, fotbalistů, pana Samka, Sokola a paní starostky. Těším se z amatérského sportování. Sportujeme pro radost.

Max Fischel

Visací zámek

30 let

Naposledy jsme je viděli v televizi na podzim 2011 – kapela Visací zámek hrála na podiu u sv. Václava na Václavském náměstí při příležitosti dvacátého výročí ukončení okupace Československa a odchodu sovětských vojsk. Mluvil také nejmladší člen kapely (nar. 1961) Ing. Vladimír Šťástka: muzikant (s velkým „M“), absolvent Stavební fakulty ČVUT, obor Automatizované systémy řízení ve stavebnictví, sportovec-plavec, textař a skladatel. A občan Měchenic.

Jak jste se dostal k muzice?

Rodiče měli v ložnici piáno a táta chtěl, abych na piáno hrál. Mým tehdejším idolem byl Walda Matuška a tak jsem chtěl hrát na kytaru. Následný drobný konflikt vyhrál táta. V „lidušce“ jsem přetrpěl 4 roky a za tu dobu se naučil látku za dva (roky). Vysvobodilo mě až plavání – od šesté třídy jsem začal plavat za Bohemku, to pak šlo nenáviděné piáno stranou a pak i z baráku.

V prváku na průmyslovce propuklo – jako u většiny mladíků – období „sex’n’drugs’n’rock’n’roll a já si koupil za peníze z bramborové brigády svoji první kytaru. Ale pro mě, samouka, se ukázalo šest strun příliš a tak jsem si musel ještě koupit baskytaru, abych si prstíky lépe naohýbal (baskytara má totiž jen 4 struny). Navíc, můj spolužák měl kapelu a ta neměla basáka, takže se všechno krásně vyřešilo. I když jsem se po čase naučil i na kytaru, basa je dodnes mým prvním nástrojem.

No a na technice pak vznikl Visací zámek. Nejdřív to sice bylo jen punk-folkové trio Punk Plankton se dvěma španělkami, ale na začátku druháku jsme se rozhodli elektrifikovat a patřičně změnit název.

Jak to tehdy, v době tzv. normalizace, bylo s veřejným vystupováním?

Jako vysokoškoláci jsme (tehdy pod hlavičkou Svazu mládeže) vystupovali při různých příležitostech, většinou na ročníkových „mejdanech“ a vždy ve strahovském klubu 007. Sedmička tedy vlastně byla naše „porodnice“. Na akademické půdě potíže nebyly. Ty začaly až s hraním na veřejnosti – tedy v pražských klubech. Asi jsme měli kliku, že jsme začali přesně v době, kdy soudruzi zakázali Pražský výběr, Vladimíra Mišíka a kapelu Jasná páka. Začít o pár měsíců

dřív, spadli jsme do toho taky. Takhle jsme byli alespoň podrobováni různým cenzurním zásahům a museli jsme skousnout i bezdůvodné rušení koncertů lidovládci.

Když už se nějaký ten koncert konal, byli jsme pro pořadatele vítanými účinkujícími: maximální zisk (vždycky vyprodáno)

omezení. Jednou, z kraje devadesátých let, se v Lucerně při naší produkci dobře bavil i Václav Havel.

My jsme vlastně na permanentní šňůře už třicátý rok. Za tu dobu jsme x-krát objeli celou Českou republiku, i na Slovensku jsme hráli – v Bratislavě, Žilině, Martině, v Trenčíně a jinde. Dokonce v západní cizině jsme

a minimální náklady (byli jsme ZUČka, tedy soubor zájmově-umělecké činnosti, hráli jsme tudíž zadarmo, jen „cestáky“ nám někdy proplatili). A protože jsme si dávali záležet, aby se produkce líbila, najímali jsme si profesionální zvukaře. A právě zvukař pak byl jediným nákladem pořadatele.

Ale přežili jsme to. Letos nám bude třicet a hrajeme stále ve stejném složení. Co člen, to otec-zakladatel. No a muzika se pro všechny změnila z pouhého koníčka na slušný, i když někdy nejistý, zdroj příjmů.

Hráli jste někdy v Měchenicích?

V Měchenicích jsme několik dní zkoušeli – u nás v garáži. A někteří kluci a holky z Měchenic nás poslouchali skrz vrata. Jinak jsme v Měchenicích ani tehdy, ani později nehráli.

Kde jste tedy hráli?

No především ve vlasti a po klubech. Výjimkou byl náš první galakonzert na Žofíně z února 1984, který pro nás – opět nutně pod hlavičkou SSM – uspořádali kamarádi z fakulty – zvukový záznam jsme po létech vydali na CD.

Po roce 1989 se situace změnila. Najednou jsme mohli hrát všude a bez jakýchkoli

hráli: v německém Düsseldorfu, v Chicagu a v Anglii. Pěkné výlety to byly.

Jak je to repertoárem?

Texty i muziku si skládáme sami. Nejpilnější je náš zpěvák Honza Haubert, občas něco vypadne i z ostatních. Nemáme zapotřebí si hrát na něco víc než jsme, nebereme se moc vážně, dobíráme si i lidi. Kdo na tuhle hru přistoupí, baví se.

Jak je to s vydáváním CD?

Vydali jsme 9 řadových CD a 2 cédéčka živých koncertů. Asi se ale budeme muset přeorientovat na internet. Muzika na cédéčkách se prodává míň a míň. Ted' holt frčí stahování empéetrojek z netu. Doba se mění, doba si to žádá, musíme jí vyhovět.

Jaké plány máte do budoucna?

K loňským narozeninám nám jeden fanoušek přál „eště aspoň patnáct let“. A nakonec proč ne? A celou tu dobu si budeme chtít užívat života, mít radost z muziky. I z té naší.

Přeji Visacímu zámku, Vám i celé kapele, hodně radosti do dalších let.

Max Fischel

Na 30. dubna pro vás připravil Dámský klub a Obecní úřad ve spolupráci s TJ Sokol Měchenice tradiční oslavu pálení čarodějnic. Děti si budou moci vyrobit vlastnoručně čarodějnickou čepičku, společně zapálíme oheň a opečeme buřty. Na závěr je v kempu připraven koncert skupiny Háro pod vedením Vladimíra Šťástky.

Fotbalový rok 2011

Do jarních soutěží vstoupily tři měchenické týmy – dorost, A a B mužstvo. Místní žáci jsou plně zapojeni do společného projektu tří vesnic (Měchenice, Davle, Hvozdnice) s názvem Povltavská fotbalová akademie. Navíc se od počátku roku začal formovat fotbalový tým místních děvčat, který během roku 2011 odehrál několik přípravných zápasů a turnajů, jež se vždy těšily velkému zájmu diváků.

Dorost bojoval v krajské I. A třídě, kdy mu po podzimní části patřilo 13. místo. První dva jarní zápasy se měchenickým hráčům moc nepovedly a na domácím hřišti prohráli nejprve s Týncem 2:6 a poté s Jankovem 0:6. Ze Sedlce – Přčice si naše mužstvo přivezlo bod za remízu 1:1. Poté naši dorostenci potěšili trenéra Karla Samka, když v domácím prostředí porazili 3:2 Benešov. V Mirošovicích skončil zápas remízou 2:2 a následovalo vítězství 5:3 nad dorostenci z Jílového. Po prohře 2:0 v Novém Kníně porazili Měcheničtí na domácím hřišti v pohledném utkání Votice 2:0. I v dalších kolech se střídaly lepší výsledky s horšími – prohra 1:0 v Hostomicích, domácí remíza 1:1 s Rožmitálem, prohra v Petrovích 5:1, domácí výhra 1:0 nad Teplicí a v posledním kole prohra v Podlesí 4:1. Se ziskem 27 bodů končí dorostenci v poměrně vyrovnané tabulce na 13. místě. Bohužel většina z týmu dorostenců dosáhla seniorského věku a i přes usilovné shánění nástupců v rámci tří vesnic (Měchenice, Davle, Hvozdnice) se nepodařilo doplnit mužstvo tak, aby dorost pokračoval v další sezóně. Tato skutečnost stojí jistě za zamyšlením, a tak si pravděpodobně na nové mužstvo dorostenců budeme muset počkat až dorost absolventi Povltavské fotbalové akademie.

Fotbalové A mužstvo vstupovalo do první části sezóny 2010/2011 z nelichotivého 13. místa se ziskem pouhých devíti bodů, a tak se dal očekávat boj o setrvání v Okresním přeboru. Navíc se mužstvo muselo vypořádat se ztrátou vyhlášeného trenéra Jirky Hrušky, který neodolal vábení SK Vyšehrad. Kádr A mužstva zůstal přes zimu téměř nezměněn, což se v jarních kolech projevilo na sehranosti mužstva a ve zlepšených výkonech zejména v závěru soutěže.

Na začátku jarní části sbíralo A mužstvo až do 18. kola jednu prohru za druhou. Všechny prohry byly velmi těsné – doma s Jílovištěm 1:2, v Chotči 2:3, doma s mužstvem Jílové-

ho 1:2 a v Úhonicích 3:4. Ovšem od domácího zápasu se silnou Zvolí, kdy jsme uhráli cennou remízu na domácím hřišti 1:1, nastal obrat. Hned v následujícím zápase zvítězily Měchenice v Jinočanech 4:2, čímž si zajistily dostatečný náskok nad posledním týmem v tabulce a tím i setrvání v Okresním přeboru pro příští sezónu. V dalším kole jsme na domácím hřišti porazili Průhonice 3:1. Poté následovaly dvě prohry se silnými soupeři – v Rudné (1:4) a doma s Horoměřicemi (1:7). V dalším kole mužstvo vydělo výhru 3:2 nad Černošicemi, následovala prohra 5:0 v Čisovicích a dvě závěrečná vítězství – 2:1 nad Libčicemi a se stejným výsledkem ve prospěch Měchenic skončil i poslední zápas v Hostivici. Jarních 16 bodů přineslo A mužstvu konečné 12. místo.

Pro sezónu 2011/2012 doznal kádr A mužstva několika změn a to zejména v kolonce příchoďů. Z dorostu se plně zapojil Standa Griščenko, ofenzívu posílil odchovanec Sparty Lukáš Valocsa, z hostování se vrátil Ondra Bílek a Mirek Pexa a do branky se v domácích zápasech postavil zkušený Honza Pravda. Osa týmu tvořená místními fotbalisty Mirkem Dleskem, Milou Tichým, Kubou Boudníkem a skoro již domácími Robertem Staňkem a Milanem Prešinským zůstala nezměněna. Start do sezóny se opravdu povedl. Po domácí výhře nad Krňany 6:3 a následném vítězství v Hostivici 4:1 se A mužstvo dostalo do čela tabulky. Následovala domácí prohra s Úhonicemi 1:3, poté remíza 2:2 v Horoměřicích a nešťastná prohra 2:7 s Průhonice, kdy z různých důvodů chyběli oba stabilní gólmani. V Čisovicích bylo naše mužstvo dlouho lepší a po poločase vedlo 1:0, nakonec však nepochopitelně odpadlo a prohrálo 1:3. Náladu A mužstvu zvedlo domácí vítězství 3:2 nad do té doby neporaženými Libčicemi a následná výhra v Jílovém 3:2. Závěr podzimní části již tak úspěšný nebyl – prohra 1:4 se Zvolí, 1:5 v Chotči a 0:4 doma s Dobruškou. Zatímco v Rudné A mužstvo vybojovalo celkem překvapivě bod za remízu 1:1, tak remízu 1:1 s posledními Černošicemi lze považovat za velkou ztrátu. S patnácti získanými body patří A mužstvu po podzimní části desáté místo. Nejlepším střelcem byl Mirek Dlesk s jedenácti góly, dále pak Milan Prešinský s pěti góly a Lukáš Valocsa se čtyřmi góly.

B mužstvo, které se zformovalo na podzim 2010 převážně z měchenických odchovan-

ců, se na jaře neustále zlepšovalo. Po čtyřech podzimních remízách se první výhry dočkalo ve 23. kole ve Vonoklasech B (1:0) a hned v následujícím kole zvítězilo B mužstvo v domácím prostředí 4:2 nad Chotčí B. S konečným ziskem jedenácti bodů skončilo B mužstvo na chvostě tabulky.

Nadšení hráčů B mužstva pokračovalo i v podzimní části sezóny 2011/2012. Pod takovkou trenérského dua Tomáš Císař a Mirek Mrázek zvítězilo B mužstvo ve 4. kole s Dolními Jirčany 5:1, což byl však jediný bodový zisk týmu. Na body mužstvo sahalo v několika dalších utkáních, ale bohužel nadějný výsledek z prvních poločasů nedokázalo uhájit. Za zmínku určitě stojí derby s B mužstvem Davle, kdy před velmi pěknou diváckou kulisou naše mužstvo dlouho vedlo a mělo několik vyložených příležitostí na pojištění výhry, ale v samém závěru strhla Davle vítězství na svou stranu. Věříme, že nadšení hráčů kolem Alberta Doležala, Rudy Štastného, Prokopa Běhavého, Lukáše Kotrbatého, Tomáše Boráka a dalších, vydrží nejen v jarní části letošní sezóny.

Ve výčtu fotbalových událostí roku 2011 nesmíme opomenout mužstvo „starých pánů“. Během roku se naši hráči zúčastnili řady turnajů, často i s mezinárodní účastí a většinou si z nich přivezli umístění mezi nejlepšími třemi. Několik těchto turnajů se uskutečnilo na našem fotbalovém stadionu, čímž se Měchenice zviditelnily nejen u zahraničních účastníků. Pěknou diváckou kulisu měl i první ročník Andron cupu, ve kterém zvítězilo mužstvo Měchenic 4:3 nad výběrem Prahy.

Fotbalový oddíl je aktivní i v mimosportovních oblastech. Pod organizačním vedením Jardy Skaly a Karla Samka se členové fotbalového oddílu podílejí na pořádání akcí jako je pálení čarodějnic, dětský den a rozsvícení vánočního stromu.

V současné době probíhá zimní příprava všech mužstev na jarní sezónu, která vyvrcholí oslavami 85. výročí sportu v Měchenicích. Tímto si dovoluujeme pozvat všechny měchenické fotbalové příznivce jak na domácí zápasy, tak i na zápasy, které sehraje na hřištích našich soupeřů. My všichni, kteří nejen fotbalu, ale celému měchenickému sportu obětujeme spoustu volného času, budeme rádi za jakoukoliv podporu, kterou nám projeví měcheničtí spoluobčané.

Miloslav Tichý

V neděli 13. května od 12 hodin pořádá Agility na fotbalovém hřišti neoficiální závody psů. Požádali jsme o zařazení programu pro děti a organizátorky souhlasily. Budeme se tedy těšit na vás, vaše děti i na soutěžící pejsky. Startující jsou rozděleni kromě velikosti psa L, M a S do dvou kategorií dle výkonnosti – nezávodníci a závodníci. Vyhrává každý, kdo má odvahu změřit své síly s ostatními.

Vltavská kaskáda 2

V minulosti bylo hospodářské využití Vltavy zaměřeno zejména na plavbu a plavební dřeva vory. V době po I. světové válce nastupuje nový zájem, a to energetický. Přesto první dvě vodní díla vltavské kaskády, Vrané a Štěchovice, byla vybudována ještě zejména k plavebním účelům.

Vodní dílo Štěchovice patří dobou zahájení výstavby mezi prvorepublikové přehrady. Stavba přehrady byla započata v roce 1937, ačkoliv plány na její výstavbu jsou již z konce 20. let. K zahájení výstavby významně přispěla hospodářská krize. Po zabrání našeho úze-

rárny, která využívá původní horní nádrž na Homoli a z velké části i původní ocelové přivaděče (průměr potrubí 1,7–2 m, délka 590 m) i část elektrorozvodného zařízení. Původní dvě soustrojí o výkonu 21 MW byla nahrazena jedním s Francisovou reverzní turbínou typu FR-280 z ČKD Blansko o výkonu 45 MW. Soustrojí je umístěno v zhruba 45 m hluboké podzemní strojovně. Reverzní turbína je unikátní tím, že jednou se oběžné kolo chová jako čerpadlo, které čerpá v době nadbytku elektřiny vodu do horní nádrže na Homoli, a podruhé, v období zvýšené potřeby elektrické energie, jako turbína. Záleží na směru otáčení oběžného kola.

Foto archiv autorky

mí nacisty byla stavba pozastavena a později pokračovala z důvodu nedostatku elektrické energie v zemi. K zahájení provozu energetické části došlo v listopadu 1943. Celé vodní dílo bylo dokončeno až v roce 1945. Během výstavby, kdy ještě po Vltavě pluly vory, proplouvaly výpustným tunelem ve středu hráze.

Přehrada je betonová, obložená žulovými kvádry, ukotvená ve skalním podloží. K převedení vody slouží 5 přelivových polí, která jsou hrazena stavidly. Délka koruny je 120 m, výška 22,5 m. Plavební zařízení tvoří plavební komora, která velikostí vzpěrných vrat patří k unikátům vodního stavitelství v Evropě (spád komory je 19,7 m).

Elektrárna je vybavena jako klasická průtočná elektrárna se dvěma soustrojími s Kaplanovými turbínami. Kromě průtočné elektrárny je součástí díla přečerpávací vodní elektrárna (jedna ze tří přečerpávacích elektráren v ČR) s umělou nádrží na kopci Homole o obsahu 500 000 m³, která byla uvedena do provozu v roce 1947. Na svou dobu byla tato vodní elektrárna plně automatizovaná a odpadní teplo z chlazení bylo využito k ohřívání vody v nedalekém plaveckém bazénu. Do února 1991, kdy byla pro zastaralost odstavena, vyrobila 1 6350 000 MWh převážně špičkové energie. V letech 1992–1996 proběhla výstavba nové, moderní přečerpávací elekt-

Průměrný dlouhodobý roční průtok přes vodní dílo je 85,6 m³/s. Hodnota stoleté vody je 2570 m³/s. První zatěžkávací zkouškou této, v té době rozestavěné přehrady byla ledová povodeň v roce 1940. Maximální průtok, kterému bylo vodní dílo vystaveno od výstavby byl dosažen v srpnu 2002 a jeho hodnota činila 3100 m³/s.

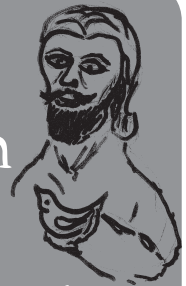
Přehrada je umístěna v romantickém skalnatém údolí a jezero o délce 7,4 km a ploše 114 ha ukrývá pověstné peřeje Svatojánských proudů. Kaňon vyhloubený řekou v tvrdých vulkanických horninách patří k nejkrásnějším přírodním útvarům v ČR a láká k návštěvě jak milovníky technických zajímavostí, tak milovníky přírody. Po levém břehu Vltavy vede ze Štěchovic do Třebenic zeleně značená turistická stezka, paralelně provázená naučnou stezkou, seznamující návštěvníky jak s okolní přírodou, tak s životem v okolí řeky, včetně trempského hnutí. Cesta prochází kolem osady Ztracenka a dále několika skalními tunele. V Třebenicích se turista může občerstvit v několika restauracích včetně známé hospody U Taterů a pak pokračovat po modré a červené značce zpět do Štěchovic. Z červené značky lze udělat malou odbočku s výstupem na vrch Homoli a prohlédnout si horní přečerpávací nádrž.

S využitím údajů Povodí Vltavy a ČEZ.

Mgr. Eva Příbilová

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

Jak pomoci zvířátkům v zimě?

Pole, louky a zahrádky jsou přikryty sněhem, je mráz, zima. Mrzne. Zajíček jménem Zajíček (přeci až vyroste se nemůže jmenovat Zajíček, to se nehodí pro velkého zajíce) peláší po poli a hledá svůj pelíšek a také něco k snědku. Pěnkavka a kosák se tetelí v krmítku a chrání se před sněžením. I ostatním zvířátkům je zima a mají hlad.

Hodní měcheničtí skřítkové mají plné ruce práce – snaží se pomoci zajíčkovi Zajíci, ptáčkům, srnkám a všem. Jak? V noci našeptávají hodným dětem toto: „Děti, pomozte, dejte do krmítek ptačí zob, do závětrí polí jablka, mrkev a další pamlsky srnkám a zajíčkovi!“. Děti se ráno probudí a vzpomínají. „Co se mi to jenom zdálo?“

„Aha, mám pomoci zvířátkům a ptáčkům, co hladovějí!“

Jak ale do krmítek nasypat zob – když tam nedosáhnou, je to moc vysoko. Musí pomoci dospěláci, ti jsou velcí. „Tak maminko, táto, babičko, dědo – pomozte, nasype ptáčkům!“ A pojdte s námi do přírody ke keříkům – na ně nabodejte nakrájená jablíčka, nasype potravu pro zvířátka z lesů a polí!

Když to hodní skřítkové viděli, jak děti pomáhají, moc se radovali. A ptáčkové ráno usedli k oknům do pokojíků malé Olinky, Pepíka, Vašíka, Arnoštka a mnoha dalších dětí – koukali do pokojíků a kývali hlavičkami a hezky děkovali. A srnky a zajíček Zajíček se neschovávají před dětmi – pokukují po nich, když sáňkují a lyžují na kopci nad Měchenicemi.

Hodní skřítkové se těšili z toho, jak děti pomohly ptáčkům a zvířátkům překonávat útrapy zimy. Však jim také v noci vyprávěli pohádky – o Sedmi trpaslících a Sněhurce, o Krtečkovi, jak ke kalhotkám přišel, o Broučcích, o Sedmi havranech, o Červené karkulce a řadu dalších. V pokojíku bylo teplo, venku hučela fujavice, padal sníh. Ve dne už někdy prosvítalo skrze mraky slunce, nesměle, ale přeci. Protože přijde jaro a zajíček Zajíček, pěnkavičky, sykorky, kosové, srnky a další se budou připravovat na krásné období po zimě. A budou děkovat dětem, že jim pomohly přežít zimu.

Skřítek dopisovatel

Rozsvěcení vánočního stroměčku

Na dětském hřišti pod restaurací U Čadilů 17. 12. 2011 připravili pánové Demiš, Griščenko, Jabůrek, Samek a Skala rozsvěcení vánočního stromku. Děti si v klubovně na fotbalovém hřišti mohly vyrobit vánoční svíček, jeho výrobu jim ukázaly paní D. Doležalová, Křížová, Mařincová a další. Když odpoledne pokročilo a venku se pomalu začalo stmívat, přišel čas

na slavnostní rozsvícení stroměčku a okolní vánoční výzdoby. Pod osvětleným stroměčkem vyzval konferenciér pan Kovařík děti ke zpívání nebo recitování koled, za což dostaly sladkou odměnu z rukou paní Skalové. Pro přihlížející rodiče a další hosty byl připraven svařák, punč či grog – do pamětního keramického hrnečku (s možností zakoupení) a samozřejmě pro ty otužilejší – i pivo. Celý večer byl zakončen ohňostrojem.

Sponzory byli jmenovaní pánové a dámy.

Koncert dětí v cukrárně Fregatta

Na neděli 18. prosince pozval Obecní úřad Měchenice spolu se Základní uměleckou školou ve Vraném nad Vltavou zájemce o vážnou hudbu na Dětský vánoční koncert, pořádaný v cukrárně Fregatta. Místnost cukrárny byla zcela zaplněna posluchači a malí koncertní umělci nám ukázali, co všechno se již stačili naučit na své hudební nástroje. Někteří začátečníci měli docela velkou trému – co když něco zkazí, ale starší a ve vystoupeních před veřejností „ostřílení“ kamarádi je uklidňovali, ať si z případných chyb nic nedělají. Bohužel, tuto jinak radostnou událost zahalila smutkem zpráva o úmrtí bývalého prezidenta Václava Havla, kterou těsně před pořádáním koncertu přinesly sdělovací prostředky. První skladba koncertu byla věnována jeho památce. Celkem čtrnáct vystupujících sklídilo za svá vystoupení velký aplaus a další odměnou – sladkou – byly vynikající dorty zdejší cukrárny.

Vánoční koncert

Tradiční Vánoční koncert se konal v pátek 23. prosince 2011 večer a byl zahájen minutou ticha věnovanou památce Václava Havla. Obec v současné době nevlastní žádný sál, kde by se mohla konat akce podobného kulturního zaměření. Pan Ilja Holub nám pro koncert zapůjčil halu ve svém penzionu. Děkujeme. Koncert Tomoko Asahiny Kotalové a Jiřího Kotala, na který se sešlo kolem čtyřiceti návštěvníků, proběhl v komorním, dalo by se říci, že přímo v sousedském prostředí – některé z návštěvnic přinesly pohoštění – vánoční cukroví, ovoce aj. – a o přestávce byl k němu podáván horký punč, který pro zájemce uvařil hostitel. Na závěr si všichni, společně, zazpívali vánoční koledy.

Vstupné na koncert bylo dobrovolné a vybraná suma – 1800 Kč – bude věnována na Dětský den.

ELEKTRO INSTALAČNÍ PRÁCE

- silnoproudé rozvody
- slaboproudé rozvody
- montáže a opravy rodinných domů, bytů
- rozvody TV, telefonů a zabezpečovací techniky

Kontakt:

Petr DEMIŠ
Měchenice 72

petr.demis@seznam.cz
tel: 603 349 501

Instalatérské práce

- voda
- kanalizace
- plyn
- topení

- řešení havárií
- možnost víkendových prací
- příjezd v dohodnutém, vámi požadovaném termínu
- zakázky na klíč

Kontakt:

JAROMÍR DLESK
Tel.: 607 186 463
jaromir.dlesk@seznam.cz

Ornitologické okénko *Pěnice černohlavá*

Již dvanáctým rokem provádím v okolí Měchenic, Sloupu a Hvozdnice pravidelné sčítání ptáků v rámci Jednotného programu sčítání ptáků, jehož garantem je Česká společnost ornitologická. Za dvanáct let jsem nashromáždil data, která se již dají považovat za statisticky významná. Zjistil jsem, že se zde vyskytuje mezi 38–43 druhy ptáků. Na stránkách měchenického čtvrtletníku vám představuji druhy ptáků, které jsou v okolí Měchenic hojně, a které tudíž můžete často zastihnout na zahradách, v ulicích, nebo při procházce v lese či na poli.

Dnes si povíme několik zajímavostí o pěnici černohlavé, kterou už ale nelze pozorovat tak snadno jako pěnkavu nebo kosa. Oba zmíněné druhy jsou silně vázány na člověka, přestože se vyskytují velmi hojně i ve volné přírodě. Jak jsme si již řekli, rádi se nechávají vidět a jsou vděčnými strážníky na krmítkách. Pěnice černohlavá je hmyzožravým ptákem, a proto na člověka vázána není. Přesto se v blízkosti člověka vyskytuje – prostě proto, že je jed-

ním z našich nejhojnějších druhů. Většina lidí ji ale vůbec nezná, protože žije velmi skrytě. Samec při zpěvu, kterým označuje své teritorium, nevysedává na vrcholcích stromů či keřů, nebo na střeších, plotech a jiných vyvýšených místech jako to dělají jiné druhy. Ba právě naopak. Ozývá se vždy z hustého listoví stromů nebo keřů. Tento druh ptáka mnohem častěji uslyšíte než uvidíte. A uslyšíte jej určitě, protože patří k našim nejlepším pěvcům. Jeho zpěv je nezaměnitelný flétnový trylek v němž jsou méně hlasité tóny prokládány velmi pronikavými a silnými tóny. Je tedy slyšet i z velké dálky. Charakterem nápěvu vzdáleně připomíná kosa. Kos je ale mnohem umírněnější a tišší zpěvák. Vždycky se na jaře těším, až poprvé pěnici černohlavou uslyším, neboť uzavírá suitu pěvců, kteří se k nám vrací ze zimovišť. Potvrzuje mi svým zpěvem, že jaro je v plném proudu. Poslechněte si její zpěv na internetu, třeba na stránkách Českého rozhlasu, a pak zkuste v průběhu dubna, například při ranní cestě na autobus nebo na nákup, zaslechnout tento zpěv přímo z měchenických zahrad. Šanci máte velmi dobrou, protože vám zaručuji, že se tady pěnice vyskytuje hojně a pravidelně. Je totiž, podobně jako vlaštovky, velmi silně vázána na lokalitu, kde se narodila a na jaře se tam vrací. Není vyloučeno, že ji zahlédnete. Chce to ale velkou trpělivost. Přiblížte se malými krůčky k místu, odkud zpívajícího samce slyšíte. Určitě budete muset pohledem pátrat v hustém listoví a snažit se zahlédnout malého šedavého ptáka ne většího než je vrabec. Samec má výraznou černou čepičku, samička ji má rezavohnědou. Pokud pěnici zahlédnete, budete mít pocit, že jste na chvíli viděli skřítku. Pták totiž neposedí. Nejspíš vám ve vteřince zmizí z očí. Je ale půvabný a ten dojem vám vydrží několik dní.

Tohoto ptáka můžete ovšem vyhlížet i na procházce v lese, a to jak v listnatém a smíšeném, tak i jehličnatém. Při každoročním květnovém sčítání na liniích slyším pěnici vedle pěnkav a kosů téměř na každém lesním stanovišti. Pěnice černohlavá má u nás i své příbuzné – pěnici slavíkovou, hnědokrídlou a pokřovní. Ty jsou ale mnohem vzácnější a vázané na specifická stanoviště.

Pěnice černohlavá se u nás nezdrží dlouho. V srpnu se už zase vrací na zimoviště – většinou do Středomoří nebo až do rovníkové Afriky. V posledních několika desetiletích si část našich pěnic navykla zimovat v jižní Anglii!

Přeji vám hodně štěstí při lovu beze zbraně na tohoto zdatného a roztomilého pěvce, který nám svým příjemným zpěvem potvrzuje, že jaro je opravdu tady.

Martin Kupka

Informace o výskytu černé zvěře v obci a její řešení

Stalo se již podruhé, že došlo k napadení měchenického občana divokým prasetem v lesích přiléhajících k Měchenicím. Po dřívějších upozorněních některých občanů jsme psali dopis adresovaný odboru životního prostředí města Černošice, které má naší lokalitu na starost, abychom jej upozornili na zvýšený výskyt černé zvěře nejen v honitbě, ale i na nehonebních pozemcích v intravilánu obce a zároveň jsem podala stížnost na jejich nedostatečnou regulaci.

Na první dopis nebylo reagováno, tudíž jsem zvolila telefonický kontakt, kde mi bylo vysvětleno, že si lidé nemají nechávat na zahradách nic, co by prasata mohla zkonzumovat a ona pak zahrady a ulice navštěvovat nebudou. Na mou námitku, že lidé jistě v zimě neskladují potraviny na zahradách, mi bylo řečeno, že si tito lidé mají pozemky oplotit. Vyžádala jsem si tedy telefonní číslo na pana Ing. Hrušku, který má honitbu v pronájmu. Bohužel se mi ho nikdy nepodařilo zastihnout.

Napsala jsem tedy žádost na výše zmíněný úřad o mimořádný odstřel prasat divokých na nehonebních pozemcích. Po čase

a několika urgencích se mi ozval pan Sedláček, myslivec pověřený odstřelem zvěře v honitbě. Pan myslivec mne ubezpečoval, že prasata přemnožená nejsou, neboť on je v lese každý (či téměř každý) den a po prasatech ani vidu ani slechu. Taktéž mi sdělil, že on v zástavbě z důvodu bezpečnosti zvěř odstřelovat nebude.

Na poslední týden v únoru bude svolána schůzka myslivců se zástupci obce, tak aby se problém začal řešit nikoliv pouze papírově a telefonicky, ale taktéž fyzicky.

Bohužel mi připadá, že v této otázce bojujeme s větrnými mlýny, proto se všem omlouvám za to, že řešení dané věci trvá déle, než je nám všem milé.

Katka Gavlasová

Akce vodáckého oddílu na rok 2012

01/2012 – Posázavská stezka – turistika
 01/2012 – Zbraslav, Závist – turistika
 02/2012 – Toulání po Brdech – turistika
 02/2012 – Jeskyně v našem okolí – turistika
 03/2012 – Promítání a povídání o našich
 a cizích vodáckých cestách
 04/2012 – Valná hromada
 TJ Sokol Měchenice
 04/2012 – Rodičovská a členská schůzka
 vodáckého oddílu
 04/2012 – Velikonoční splutí – Dyje
 05/2012 – Úvodní sjezd – odemykání vody
 (Sázava nebo Berounka – podle
 domluvy a stavu vody)
 05/2012 – Brigáda – lepení lodí
 06/2012 – Den dětí na vodě
 07/2012 – Vodácký výlet na ostrov
 + exkurze
 14.–21. 7. 2012 – Vodácký putovní tábor –
 Polsko, řeka Pilica
 07–08/2012 – Plavba neobvyklých plavidel
 (3. ročník)

25.–26. 8. 2012 – OC-mánie – setkání
 kanoistů – slalomová trať
 v Roztokách
 08.–09/2012 – Dětské splutí
 (pro tatínky s dětmi)
 09.–11. 9. 2012 – Čištění Vltavy – kemp
 Spolí
 09/2012 – Kurz první pomoci
 a záchrany na vodě
 10/2012 – brigáda
 12/2012 – Vánoční Sázava
 prosinec – Velká foto soutěž o nejlepší
 vodácký snímek

Každý měsíc cestovatelská beseda nebo
 vlastivědný či turistický výlet v okolí
 – termíny po domluvě.
 Přihlášky a informace na:
vodaci.mechenice@seznam.cz
 Další akce podle domluvy a zájmu
 z nabídky KČT a KST nebo i vlastní!
 Změna programu a termínů vyhrazena!

Plavba neobvyklých plavidel 2011 / foto archiv

SPLUTÍ ŘEKY **PILICA** V POLSKU

Termín:

14.–21. 7. 2012

Místo: řeka Pilica

Jedná se o nížinnou řeku s mírným
 proudem a hlavně bez davů vodáků.

Akce je vhodná i pro rodiny s dětmi.
 Děti a mládež do 14 let jen v doprovodu
 rodičů nebo jiné dospělé osoby.

Ubytování

Ve vlastních stanech
 a spacácích, volné táboření a kempy.

Strava

Z vlastních zásob, individuálně nebo
 v malých skupinkách, příležitostná
 možnost nákupu.

Cena

Dospělí: 2900 Kč
 Děti a mládež od 6–15 let: 1450 Kč
 Děti do 6 let: zdarma

V ceně je doprava, půjčení vleku,
 lepení na loď, dokoupení vodáckých
 map dané lokality a malinkatá rezerva.

Pojištění

Není v ceně.
 Cestovní pojištění, léčebné a úrazové
 každý dle vlastního uvážení.

Další informace a přihlášky na

774 870 685 nebo mailem

jgazda@seznam.cz nebo

vodaci.mechenice@seznam.cz.

dokamen.cz

Váš dodavatel ekologických paliv

PALIVOVÉ DŘEVO

DŘEVĚNÉ BRIKETY

DŘEVĚNÉ UHLÍ

PELETY

Tel.: 603 835 362

E-mail: info@dokamen.cz

www.dokamen.cz

Sklad: Sloup u Davle, 252 06

Otevírací doba:

Po–Pá: 8.⁰⁰–16.⁰⁰ So: 8.⁰⁰–11.³⁰

PARAZITÉ, CO NEJEN NAŠIM PSŮM PIJÍ KREV

Blíží se jaro a s ním i častější pobyt našich psích a kočičích miláčků v přírodě. Se vzrůstajícími venkovními teplotami se začínou k životu probouzet a množit vnější parazité číhající na naše čtyřnohé miláčky téměř na každém kroku. Patří k nim především blechy a klíšťata, s přicházejícím létem pak i bodavý hmyz (komáři, ovádi, muchničky). Svou přítomností dokážou znepríjemnit život našich psů a koček, ale jsou také přenašeči mnohých závažných nemocí a vnějších parazitů.

způsobit alergickou reakci a následně rozsáhlý zánět kůže. Skákajícího, či lezoucího parazita lze na srsti odhalit pouhým okem, nejčastěji v okolí čenichu, slabinách, u kořene ocasu. Neklamnou známkou přítomnosti blech je i bleší trus, podobný máku rozsypanému do srsti. Po vyčesání těchto černých částeček a následném rozpuštění ve vodě se tato zbarví rudě. Dospělá blecha se velmi rychle množí, za den vyprodukuje kolem padesáti vajíček. Ta vypadávají do okolního prostředí, kde probíhá 2-4 týdny vývojový

Blecha: mnoho lidí má zažité „to jsou blechy psi, ty na člověka nejdou“. Tato teorie je však mylná, většina druhů blech je kosmopolitní. Pokud se váš pes či kočička nepřetržitě drbe, v jeho kožíšku hoduje nejméně kolonie těchto krvelačných žíznivců. Druhů blech je několik. Již výše jmenovaná blecha psí, blecha obecná, blecha kočičí, blecha morová – krysí. Blecha je malý, hnědý zploštělý členovec bez křídel, který svým bodavým ústním ústrojím proniká do kůže a sají krev. Psa nejvíce dráždí chemické látky, které zabraňují srážení krve v době, kdy parazit sají. Příznaky kousanců jsou malé červené pupence. Přecitlivělým jedincům mohou bleší sliny

cyklus (larva – kukla – dospělá blecha). Z toho vyplývá, že pokud si váš čtyřnohý miláček pořídí blešky, čeká vás nejen odblešení jeho kožíšku, ale také odblenění prostředí, ve kterém žije – důkladné vyprání pelíšků, vysátí a vytření veškerých povrchů, vystříkání insekticidním sprejem. Blecha patří také k přenašečům mnohých závažných patogenů (bakteriální – bartonella hansenellae – původce tzv. „nemoci kočičího škrábání“) a je mezihostitelem tasemnice psí. Boubel tasemnice žije v dospělé bleše. Pes, který si blechy vykusuje, ji polkne a tasemnice v zažívacím traktu dokončí svůj vývoj. Při silném zblešení je proto dobré psa zároveň odčervit.

Klíště: odpudivý parazit, který nahání v dnešní době strach i lidem, a to pro závažná infekční onemocnění která přenáší (Lymeská borelióza, encefalitida, babezióza). Venku, v lesích, keřích, travnatých plochách se vyskytuje několik druhů těchto po krvi lačnicích parazitů (klíště obecné, piják luční, klíšť luční). Krev sají všechna vývojová stadia, aby se mohla dál vyvíjet. K tomu potřebují v závislosti na druhu různý počet hostitelů, což je významný jev pro přenos nemocí. V místě zakousnutí se může u přecitlivělých jedinců objevit alergická reakce, na látky které zabraňují srážení krve při sání, v podobě otoku a silného zarudnutí které je provázeno svěděním či bolestivostí. Klíště je nutno v co nejkratší době po přisátí odstranit, ránu poté důkladně vydesinfikovat.

Bodavý hmyz: komáři, pakomáři, ovádi, moskyti. Tato široká skupina bodavého hmyzu se živí sáním krve. Z toho se odvíjí jejich nebezpečí. Patří k významným přenašečům patogenů způsobující závažná onemocnění. Zvláště na pozoru by jste se měli mít při cestách do jižních zemí (jih Slovenska, Maďarsko, Itálie). Zde se váš pes může nakazit srdečními červy, leishmaniózou, babeziózou.

Prevence není nikterak náročná, na našem trhu jsou dostupné komerčně vyráběné antiparazitální a jiné přípravky: obojky, spotony tzv. kapička za krk, spreje či pudry. Kterou formu ochrany zvolíte, záleží jen na vás. Pozor je třeba dát na to, pro který druh zvířete je přípravek určen. Pokud by přípravek určený na ochranu psů byl aplikován kočce mohla by i zahynout! Lze se rozhodnout i pro přírodní přípravky na bázi aromaterapie. Důležité je vždy si důkladně přečíst pokyny výrobce a při aplikaci se jimi řídit. Ochranná doba se u různých výrobků liší, aplikační schéma je pak vhodné dodržovat po celou sezonu výskytu parazita (od jara do prvních déle trvajících mrazů). Veškeré tyto přípravky jsou k dostání na všech veterinárních pracovištích, některých lékárnách, specializovaných obchodech či psích salonech. Myslete na včasnou prevenci a chraňte tak zdraví vaše i vašich čtyřnohých miláčků. Ing. Markéta Šimečková

Jaro už klepe na dveře, zlepšete kondici svého psa. V březnu (12. 3.) začíná další kurz agility. Jednotlivé lekce probíhají pravidelně každé pondělí od 16 hod. na fotbalovém hřišti v Měchenicích. Pokud máte zájem jednou týdně učinit vašeho pejska šťastným, zlepšit si fyzickou a strávit čas s partou podobně potřebovaných lidiček, kontaktujte pí. Ivetu Dobiášovou na tel. 724 109 291, nebo Agility.Mechenice@volny.cz, více informací na <http://vya.cz/>. První hodina je ukázková, tedy zdarma. Jestliže se chcete jen podívat, co to agility je, přijďte na naše neoficiální závody a to v neděli 22. 4., 13. 5. – akce dámského klubu Měchenice pro děti nebo 3. 6. 2012. Přijďte, budete vítáni.

Květy za zasněženým oknem

V dnešním povídání se budeme věnovat květinám, které vám udělají radost v zimě, na okenním parapetu.

Již klasikou se stal vánoční kaktus, původně epifytický rostoucí kaktus, který se dnes pěstuje výhradně jako hrnková rostlina. K dostání je v barvách od bílé, přes růžovou až po červenou nebo fialovou. Šlechtitelé již vypěstovali i žlutou odrůdu pod jménem 'Gold Charm'. Tento kaktus není náročný na pěstování, pokud dodržíte několik zásad: po odkvětu omezte závlivu na minimum a umístěte květináč na chladnější místo s teplotou cca 12-15 stupňů Celsia. Přes léto je možné rostlinu umístit ven na místo bez přímého záření slunce a přiměřeně ji zalévejte. Pozor na přemokření. V tomto období můžete do závlivky přidat hnojivo. Od srpna opět omezte závlivku a jakmile se začne ochlazovat pod 12 °C, přeneste květináč do chladnější místnosti. Vhodné je rosení. Za tuto péči se Vám kaktus odmění množstvím poupát.

Další oblíbenou rostlinkou je Kalanchoe, která se objevuje na pultech obchodů už po celý rok, ale v období zimy je nejvýraznější pro velké množství barev. Květy jsou jednoduché i plnokvěté, vybarvené od bílé až po červenou nebo tmavě fialovou. Kalanchoe má ráda teplé a světlé stanoviště, při nedostatku světla květy blednou a rostlina se táhne za světlem a nadržuje tvar. Zalévejte ji jen opatrně, má sklon k zahánění báze. Kvete

dlouho, ale po odkvětu se doporučuje ji zlikvidovat, neboť není snadné ji znovu přimět ke kvetení.

Africké fialky jsou již evergreenem mezi rostlinami na parapetu. Objevují se stále nové odrůdy, od plnokvětých až po jednoduché, některé mají i okrasný, bíle panašovaný list, barevných variací je nepočítaně. Při pouze občasně závlivce, aby nezahnilaly kořeny, vydrží na okně mnoho let. Důležité je zalévání do podmisky, aby se na listy nedostala voda, to nemají, obecně, rostliny s chlupatými listy rády. Teplota by neměla klesnout pod 10 stupňů a nevystavujte ji přímému slunci.

Velmi jednoduše si můžete fialky namnožit – stačí ustrihnout list a zasadit ho do květináče se substrátem pro pokojové rostliny. Za pár týdnů se Vám odmění růžící nových lístků.

Podobně se pěstuje i v tomto čase kvetoucí Gloxinie, jen s tím rozdílem, že hlízu po odkvětu vyjmete ze země a necháte odpočinout. Znovu vysadíte koncem léta do směsi zahradního substrátu s rašelinou, začnete zalévat do podmisky a každé dva týdny budete přihnojovat. V zimě se pak dočkáte nových květů v barvách od bílé, žluté, růžové až po tmavě fialovou.

V druhé polovině zimy pokvete i Tořívka, pokud má dostatek světla. Je to hojně kvetoucí pokojová rostlina, jejíž jednotlivé kvítky na dlouhých květonosech mají barvy od bílé

po modrou. Rostlina má ráda teplo. V létě by teplota vzduchu měla být okolo 25°C, v zimě pak 13 až 15°C. Vyžaduje dostatek světla, ale pozor na přímé slunce. Po celý rok zaléváme pravidelně a přiměřeně. Velmi dobře se rozmnožuje řízkem. Její krásný vzhled a množství květů vynikne v závěsných nádobách.

Trochu odlišnou skupinkou jsou rostliny, které pěstujeme doma spíše krátkodobě, protože mají raději chladnější prostředí.

Azalky, bramboříky a kamélie vám pokvetou od listopadu do dubna, pokud je budete pěstovat na světlém místě s teplotou kolem patnácti stupňů. Při teplotě vyšší brzy odkvetou, případně shodí poupata – suchý vzduch jim vůbec neprospívá a většinou uhynou. Je možné je udržet mnoho let, pokud je budete letnit na stinném místě a v období od srpna do konce kvetení je přihnojovat. Hlavně u bramboříků je důležité nepřelévat a zalévat pouze do podmisky. Mají rádi kyselou zeminu a hnojivo pro kyselomilné rostliny.

V některém z dalších povídání se budeme věnovat cibulovinám, které si můžeme pro rozjasnění zimních dnů narychlit. -hf-

Polemika o zahradním trpaslíkovi

Co je vlastně zahradní trpaslík? Jsou to ty směšné postavičky s čepičkami postávající uprostřed našich trávníků? Nebo tak můžeme nazvat všechny gumové nebo v lepším případě sádrové šneky, kočky, zahradníčky nebo srnečky, které vkomponováváme do záhonů a pod stromy našich zahrad? Jak vysoký může být trpaslík a otázka klasika – je dvoumetrový trpaslík stále trpaslíkem? A proč si tyhle postavičky vůbec do zahrad pouštíme?

Co se velikosti trpaslíků týká – když kulatý roh zůstává rohem, plastové skleničky jsou stále skleničkami, nula – tedy nic – je číslem, mnozí političtí – dle jejich mínění – velikáni jsou politickými trpaslíky, proč by vysoký trpaslík měl ztratit svou podstatu pouze kvůli své velikosti?

Většina z nás trpaslíky s úšklebkem přechází nebo pohrdá jimi i jejich vlastníky. A přitom opět většina z nás nějakého trpaslíka má. Jen si myslíme, že ten NÁŠ je krásnější, vkusnější nebo roztomilejší. Myslím, že k domněnce, že NÁŠ trpaslík je ten jediný omluvitelný či přípustitelný, docházíme tím, jakým způsobem jsme ho získali. Pokud jsme si ho sami vybrali někde

v obchodě, je to nasnadě – pře-

ce si nekoupíme něco, co se nám nelíbí. Pokud jsme ho dostali darem, bylo to nejspíš od někoho, koho máme rádi a tudíž náš pohled na věc, v tomto případě pohled na trpaslíka, máme již zkreslený našimi city. I kdyby se nám zdál trpaslík ošklivý, nemáme to srdce ho vyhodit, schováme ho pod nějaký rozvětvený keř a pokusíme se tvářit, že tam není. Ale ejhle – na podzim listy z keře opadá a trpaslík se objeví v celé své kráse. A nám se už nezdá zas tak ošklivý, snad mu to dokonce pod tím keřem i sluší. Pomalu si na něj zvykne a kdyby najednou zmizel, chyběl by nám.

Podle wikipedie je v Českých zemích zahradní trpaslík považován za kýč. Tím vzniká další otázka, co je to kýč? Prý hlavním

rozdílem mezi ním a uměním je podbízivost. Ale není právě podbízivost důvodem, proč se nám trpaslíci líbí? Již v dětství jsme měli rádi barevné, lesklé, veselé a roztomilé věcičky, o kterých lze snadno říci, že jsou kýčovitě. Byl to naprosto přirozený, ničím neovlivněný vztah, který je až s postupem času a působením okolí měněn do tzv. vkusných kolejí. Podbízivost svým slovním základem nabízí možnost, prostřednictvím trpaslíků, našeho návratu do dětství, pod ochranu hraček, abychom se necítili sami. Možná, snad...

A stále pomíjím úvahu, zda se občas i my sami nestáváme trpaslíkem, když ve směšných kloboučcích proti slunci, v zástěrách a s rýči, hráběmi a kolečkem pobíháme po svých latifundiích a sbíráme každý lísteček, který narušuje naši představu o dokonalé zahradě. Zatron

Měchenický čtvrtletník – číslo 1/2012, ročník 2, vychází dne 2. 3. 2012. Vydává obec Měchenice. Šéfredaktorka: Hedvika Fischelová, redaktori: Kateřina Gavlasová, Max Fischel, Martin Kupka, Eva a Rudolf Přibilovi, Markéta Šimečková, autoři článků: Ivana Minksová, Miloslav Tichý, Zatron, editorka: Ivana Minksová. ISBN MKČRE 20202 Adresa redakce a inzerce: Obecní úřad Měchenice, Hlavní 4, 252 06 Měchenice, e-mail: cttvrtletnik@gmail.com. Grafická úprava: Jana Niedermayerová. Tisk: Laminoservis, Praha. Náklad 350 ks. Uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2012.